

10 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 23, 25, 28, 146 ΚΑΙ 169
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1008/94)

---

*Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεστές πράξεις σε αντι-
διαστολή προς πράξεις εκτελέσεως — Έννοιες και περιστάσεις εφαρ-
μογής της διάκρισης στην κριθείσα περίπτωση.*

5 *Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πολιτική — Καθορισμός — Όρια και
έλεγχος από το ακυρωτικό δικαστήριο — Η εφαρμοζόμενη πολιτική
περί αλλοδαπών και η σύννομη εφαρμογή της.*

10 *Διοικητικό Δίκαιο — Δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης — Επί εκδόσε-
ως διοικητικών πράξεων υφίσταται μόνο όπου προβλέπεται ρητώς.*

Οι αιτητές προσέβαλαν την απώλεια του συνόλου των προνομιών
τους ως ξένων επενδυτών που ήταν η συνέπεια του χαρακτηρισμού
τους ως κατοίκων Κύπρου.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά-
σισε ότι:

20

1. Σύμφωνα με τη νομολογία, εκτελεστή είναι η πράξη με την οποία
δηλώνεται η βούληση επί διοικητικού οργάνου που απασχολεί
στην παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι των διοικουμένων
και που συνεπάγεται στην άμεση εκτέλεση αυτής διά της διοικητι-
κής οδού.

Εκτελεστή ως εκ των ανωτέρω είναι η απόφαση των καθ'ων η αίτηση η οποία περιέχεται στην επιστολή τους ημερομηνίας 29 Σεπτεμβρίου 1994, ότι δηλαδή για συναλλαγματικούς σκοπούς ο αιτητής θα θεωρείται κάτοικος Κύπρου.

5

Η ανάκληση του δικαιώματος του αιτητή αρ. 1 να διατηρεί τρεχούμενους λογαριασμούς σε ξένο συνάλλαγμα, καθώς και η αφαίρεση των δικαιωμάτων των αιτητών που απολάμβαναν ως υπεράκτια εταιρεία, είναι πράξεις εκτέλεσης.

10

Σύμφωνα με τη νομολογία πράξεις εκτέλεσης είναι οι πράξεις που λαμβάνουν χώρα μετά την έκδοση μιας εκτελεστής διοικητικής πράξης, με την οποία έχει επέλθει το σκοπούμενο έννομο αποτέλεσμα και αποβλέπουν στην εκτέλεσή της.

15

2. Η νομολογία όπως έχει διαμορφωθεί επιτρέπει στη Διοίκηση τον καθορισμό πολιτικής, αρκεί η πολιτική που έχει χαραχθεί να συνάδει με το Νόμο και να εξετάζει ιδιαίτερα κάθε υπόθεση που παρουσιάζεται ενώπιόν της και πιο συγκεκριμένα, να εξετάζει αν τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης δικαιολογούν απόκλιση από τη γενική πολιτική που χάραξε.

20

Η εφαρμοζόμενη πολιτική εδώ είναι, οι αλλοδαποί που είναι νυμφευμένοι με Κύπριες να θεωρούνται μόνιμοι κάτοικοι Κύπρου μετά την πάροδο πέντε ετών από την εγκατάστασή τους στην Κύπρο, ή εάν νυμφευθούν στην Κύπρο με Κύπριες, να θεωρούνται κάτοικοι Κύπρου μετά την πάροδο πέντε χρόνων από το γάμο τους.

25

Ο αιτητής αρ. 1 εργοδοτήθηκε από την εταιρεία Brastimber Ltd από την 1η Αυγούστου 1986, όπως φαίνεται από το συμβόλαιο εργοδότησής του. Νυμφεύτηκε στην Κύπρο με Κύπρια στις 25 Μαΐου 1987. Ως εκ τούτου, με βάση τη δήλωση πολιτικής μετά το Μάιο του 1992, εθεωρείτο ως μόνιμος κάτοικος Κύπρου.

30

35

Το γεγονός ότι απουσίαζε συχνά στο εξωτερικό λόγω των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων, οι οποίες ευρίσκονται κατ' αποκλειστικότητα στο εξωτερικό, καθώς και το γεγονός ότι ουδέποτε εξέφρασε την επιθυμία ή την πρόθεση για μόνιμη εγκατάσταση στην Κύπρο ή απετάθη στις αρμόδιες αρχές για την απόκτηση της Κυπριακής Ιθαγένειας, δε φαίνεται να εξετάστηκαν από την καθ'ης η αίτηση. Η καθ'ης η αίτηση εφάρμοσε τη δήλωση πολιτικής χωρίς να εξετάσει τους πιο πάνω ισχυρισμούς.

40

Όταν η Διοίκηση λαμβάνει την απόφαση να εφαρμόσει μια συγκεκριμένη πολιτική δε γνωρίζει τον αριθμό των υποθέσεων πάνω στις οποίες θα εφαρμοσθεί, αλλά ούτε και γνωρίζει τις ιδιάζουσες περιστάσεις της κάθε υπόθεσης. Όμως, στην παρούσα περίπτωση ο αιτητής αρ. 1 πληρούσε τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή της δήλωσης πολιτικής. Δεν υπήρξε οποιαδήποτε κατάχρηση εξουσίας από πλευράς της Διοίκησης όπως ισχυρίζεται ο αιτητής αρ. 1. Η καθ'ης η αίτηση εφάρμοσε τη δήλωση πολιτικής και ακολούθησαν οι συνέπειες της εφαρμογής αυτής.

5

3. Ανυπόστατος είναι και ο ισχυρισμός του αιτητή αρ. 1 ότι έχει δικαίωμα ακροάσεως. Είναι νομολογημένο ότι δικαίωμα ακροάσεως του διοικουμένου, πριν την έκδοση διοικητικής πράξης, υπάρχει μόνο εκεί που ρητά το προβλέπει ο Νόμος.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Kolokassides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 551,

Foodpax Ltd v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1922,

Ζαχαρουδίου v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 4693,

25

Damelco (Imports) Ltd v. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 402,

Παντελούρης v. Υπουργικού Συμβουλίου (1991) 3 Α.Α.Δ. 78.

30

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ'ων η αίτηση με την οποία απέδωσαν στους Αιτητές την ιδιότητα και το καθεστώς του κατοίκου Κύπρου.

35

Κλεοβούλου και Κολώτα για Νεοκλέους, για τους Αιτητές.

Ν. Νικολαΐδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

40

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές αξιώνουν τις ακόλουθες θεραπείες:

- “Α. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των Καθ’ων η αίτηση η οποία περιέχεται στην επιστολή των Καθ’ων η αίτηση ημερομηνίας 29/9/94 την οποία οι Αιτητές έλαβαν μέσω τηλεομοιοτύπου στις 30/9/94 διά της οποίας οι Καθ’ων η αίτηση απέδωσαν στους Αιτητές την ιδιότητα και το καθεστώς του κατοίκου Κύπρου είναι αντίθετη με το Νόμο, το Σύνταγμα, και τις Διεθνείς Συμβάσεις και ως εκ τούτου είναι παράνομη, άκυρη και στερούμενη οιοδήςποτε αποτελέσματος. 5
- 10
- Β. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των Καθ’ων η αίτηση, η οποία περιέχεται στη ρηθείσα επιστολή τους διά της οποίας οι Καθ’ων η αίτηση αναιρούν και/ή ανακαλούν και/ή αποστερούν τους Αιτητές από τα προνόμια και/ή δικαιώματα και/ή διευκολύνσεις τα οποία απολάμβαναν μέχρι τότε ως ξένοι επενδυτές και/ή σε σχέση με την Αιτητρία 2 ως υπεράκτια εταιρεία είναι αντίθετη με το Νόμο, το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις και ως εκ τούτου παράνομη, άκυρη και στερούμενη οιοδήςποτε αποτελέσματος και/ή 15 20
- Γ. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των Καθ’ων η αίτηση, η οποία περιέχεται στη ρηθείσα επιστολή τους και η οποία συνίσταται στην ανάκληση του δικαιώματος του Αιτητή 1 να διατηρεί τρεχούμενο λογαριασμό σε ξένο συνάλλαγμα στην Κύπρο είναι αντίθετη με το Νόμο, το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις και ως εκ τούτου παράνομη, άκυρη και στερούμενη οιοδήςποτε αποτελέσματος, και/ή 25 30
- Δ. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των Καθ’ων η αίτηση, η οποία περιέχεται στη ρηθείσα επιστολή τους και η οποία συνίσταται στην ανάκληση του δικαιώματος της Αιτητρίας 2 να διατηρεί τραπεζικούς λογαριασμούς σε ξένο συνάλλαγμα παρά μόνο με τη ρητή άδεια της Κεντρικής Τράπεζας, είναι αντίθετη με το Νόμο, το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις και ως εκ τούτου παράνομη, άκυρη και στερούμενη οιοδήςποτε αποτελέσματος. 35
- Ε. Τα έξοδα.” 40

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα:

Ο αιτητής αρ. 1 αρχικά εργοδοτείτο από την υπεράκτια εται-

5 ρεία Brastimber Ltd. Η Κεντρική Τράπεζα, μετά από σχετική αίτηση ημερομηνίας 10 Φεβρουαρίου 1987, σύστησε στις 11 Φεβρουαρίου 1987 τον αιτητή αρ. 1 για άδεια προσωρινής παραμονής και εργασίας με την πιο πάνω εταιρεία. Έκτοτε σύστηνε την ανανέωση της άδειας αυτής, με τελευταία σύσταση στις 26 Αυγούστου 1989 για εργοδότηση στην Brastimber Ltd.

10 Στις 19 Δεκεμβρίου 1989 και μετά από σχετική αίτηση η Κεντρική Τράπεζα, σύμφωνα με τον περί Ελέγχου του Συναλλάγματος Νόμο, παραχώρησε άδεια έκδοσης μετοχών στον αιτητή αρ. 1 σε εταιρεία εγγραφείσα στην Κύπρο υπό την επωνυμία Interwood Trading Limited, που θα λειτουργούσε πάνω σε υπεράκτια βάση. Στην εταιρεία αυτή δόθηκε καθεστώς μη κατοίκου (non-resident) Κύπρου για σκοπούς ελέγχου συναλλάγματος, γιατί ο αιτητής αρ. 15 1 θεωρείτο τότε ότι ήταν μη κάτοικος για συναλλαγματικούς σκοπούς και ταυτόχρονα η εταιρεία θα λειτουργούσε εκτός Κύπρου, με εξαίρεση τη διεύθυνσή της.

20 Στις 4 Ιουνίου 1990 η Κεντρική Τράπεζα σύστησε τον αιτητή αρ. 1 για άδεια προσωρινής παραμονής και εργασίας, ώστε να απασχολείται ως διευθυντής της εταιρείας Interwood Trading Limited, αιτήτριας αρ. 2. Η Κεντρική Τράπεζα συνέχιζε να τον θεωρεί μη κάτοικο Κύπρου και για το 1991 και για το 1992 και σύστηνε ανανέωση της άδειας προσωρινής παραμονής και εργασίας.

25 Όμως, το 1993 η Κεντρική Τράπεζα απέφυγε να συστήσει ανανέωση της άδειας προσωρινής παραμονής και εργασίας του αιτητή αρ. 1. Ακολούθησε η επιστολή της Κεντρικής Τράπεζας, ημερομηνίας 29 Σεπτεμβρίου 1994, η οποία τον πληροφορούσε ότι για 30 συναλλαγματικούς σκοπούς είναι πλέον κάτοικος Κύπρου και ως εκ τούτου η εταιρεία Interwood Trading Limited, αιτήτρια αρ. 2, έχει καθεστώς κατοίκου Κύπρου.

35 Στις 13 Δεκεμβρίου 1994, η Τράπεζα Κύπρου υπέβαλε αίτηση στην Κεντρική Τράπεζα για παραχώρηση δανείου σε ξένο συνάλλαγμα στην εταιρεία Interwood Trading Limited, αιτήτρια αρ. 2. Στην αίτηση αυτή η εταιρεία Interwood Trading Limited παρουσιάσθηκε ως υπεράκτια.

40 Στις 5 Ιανουαρίου 1995, η Κεντρική Τράπεζα πληροφόρησε την Τράπεζα Κύπρου ότι η εταιρεία Interwood Trading Limited, αιτήτρια αρ. 2, θεωρείται πλέον επιτόπια και ως εκ τούτου θα πρέπει να υποβληθεί αίτηση για παραχώρηση πιστωτικών διευκολύνσεων σε ξένο συνάλλαγμα σε επιτόπια εταιρεία.

Η παρούσα προσφυγή κατεχωρήθη στις 12 Δεκεμβρίου 1994.

Οι λόγοι ακυρότητας που προβάλλουν οι αιτητές συγκεντρώνονται στην έλλειψη έρευνας πριν τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, στη λανθασμένη ερμηνεία και εφαρμογή του Νόμου, στην παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης, στην υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας, στην έλλειψη αιτιολογίας και στην παραβίαση των προνοιών της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας για την αμοιβαία προώθηση και προστασία των επενδύσεων.

Ο πρώτος ισχυρισμός της δικηγόρου για τους καθ'ων η αίτηση είναι ότι οι θεραπείες Β, Γ και Δ που αιτούνται οι αιτητές είναι εκτός της δικαιοδοσίας που παρέχει το Άρθρο 146 του Συντάγματος στο Δικαστήριο, γιατί αφορούν μη εκτελεστές πράξεις και είναι συνεπακόλουθα ή/και το αποτέλεσμα της προσβαλλόμενης απόφασης των καθ'ων η αίτηση, ημερομηνίας 29 Σεπτεμβρίου 1994 με την οποία αποφάσισαν να διαφοροποιήσουν το συναλλαγματικό καθεστώς των αιτητών.

Σύμφωνα με τη νομολογία μας, εκτελεστή είναι η πράξη με την οποία δηλώνεται η βούληση επί διοικητικού οργάνου που αποσκοπεί στην παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι των διοικουμένων και που συνεπάγεται στην άμεση εκτέλεση αυτής διά της διοικητικής οδού. (Βλέπε *Kolokassides v. Republic* (1965) 3 C.L.R. 551, και Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) στη σελίδα 238.)

Εκτελεστή ως εκ των ανωτέρω είναι η απόφαση των καθ'ων η αίτηση η οποία περιέχεται στην επιστολή τους ημερομηνίας 29 Σεπτεμβρίου 1994, ότι δηλαδή για συναλλαγματικούς σκοπούς ο αιτητής θα θεωρείται κάτοικος Κύπρου.

Η ανάκληση του δικαιώματος του αιτητή αρ. 1 να διατηρεί τρεχούμενους λογαριασμούς σε ξένο συνάλλαγμα, καθώς και η αφαίρεση των δικαιωμάτων των αιτητών που απολάμβαναν ως υπεράκτια εταιρεία, είναι κατά τη γνώμη μου πράξεις εκτέλεσης.

Σύμφωνα με τη νομολογία μας πράξεις εκτέλεσης είναι οι πράξεις που λαμβάνουν χώρα μετά την έκδοση μιας εκτελεστής διοικητικής πράξης, με την οποία έχει επέλθει το σκοπούμενο έννομο αποτέλεσμα και αποβλέπουν στην εκτέλεσή της. (Βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959) στη

σελίδα 240.)

Από τη στιγμή που η Κεντρική Τράπεζα αποφάσισε ότι ο κύριος μέτοχος της αιτήτριας εταιρείας αρ. 2 εθωρείτο κάτοικος 5 Κύπρου για συναλλαγματικούς σκοπούς, τα περαιτέρω ήταν οι συνέπειες της απόφασης αυτής και ως εκ τούτου δεν είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις και δεν μπορούν να προσβληθούν.

Ως εκ των ανωτέρω, οι θεραπείες Β, Γ και Δ δεν μπορούν να 10 παρασχεθούν.

Ο πρώτος ισχυρισμός των αιτητών αφορά την παράλειψη των καθ'ων η αίτηση να διεξάγουν οποιαδήποτε έρευνα πριν λάβουν 15 την απόφασή τους, καθώς και το γεγονός ότι ενήργησαν κατόπιν πλάνης περί των πραγμάτων. Είναι η θέση των αιτητών ότι η αλλαγή πολιτικής αναφορικά με τις υπεράκτιες εταιρείες, την οποίαν υιοθέτησαν οι καθ'ων η αίτηση, ουδέποτε δημοσιεύτηκε ή γνωστοποιήθηκε σ' αυτούς ή στο κοινό, γι' αυτό και αντιβαίνει την αρχή της ισότητας. Περαιτέρω εισηγούνται ότι το Κεφάλαιο 199 δεν 20 διαχωρίζει μεταξύ Κυπρίων και αλλοδαπών, αλλά μεταξύ κατοίκων και μη κατοίκων Κύπρου.

Οι πιο πάνω ισχυρισμοί βασίζονται στα ακόλουθα γεγονότα: Ο αιτητής αρ. 1 δεν είναι κάτοικος Κύπρου γιατί απουσίαζε συχνά 25 στο εξωτερικό λόγω των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων και ότι ουδέποτε εξέφρασε την επιθυμία ή είχε την πρόθεση να εγκατασταθεί μόνιμα στην Κύπρο. Ως εκ τούτου, η συμπεριφορά των καθ'ων η αίτηση είναι αυθαίρετη γιατί βασίστηκε μόνο πάνω στο γεγονός ότι ήταν νυμφευμένος με Κύπρια.

30 Η δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση πρόβαλε τον ισχυρισμό ότι ο καθορισμός πολιτικής από τη Διοίκηση δεν ελέγχεται από το Διοικητικό Δικαστήριο και ως εκ τούτου είναι εκτός της δικαιοδοσίας του Αρθρου 146 του Συντάγματος.

35 Η νομολογία μας όπως έχει διαμορφωθεί επιτρέπει στη Διοίκηση τον καθορισμό πολιτικής, αρκεί η πολιτική που έχει χαραχθεί να συνάδει με το Νόμο και να εξετάζει ιδιαίτερα κάθε υπόθεση που παρουσιάζεται ενώπιόν της και πιο συγκεκριμένα, να εξετάζει αν τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης δικαιολογούν 40 απόκλιση από τη γενική πολιτική που χάραξε. (Βλέπε *Foodpax Ltd v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1922, *Ζαχαρουδίου v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 4693, *Damelco (Imports) Ltd v. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 402). Χαρακτηριστικό είναι το ακόλουθο

απόσπασμα από την απόφαση στην υπόθεση **Foodpax** (πιο πάνω), όπου ο Πικής, Δ., όπως ήταν τότε, είπε τα ακόλουθα:

“Ο προσδιορισμός κριτηρίων για την άσκηση της διοικητικής διακριτικής ευχέρειας ή ο καθορισμός της πολιτικής που προτίθεται να ακολουθήσει η Διοίκηση στα πλαίσια της σφαιρας των αρμοδιοτήτων της δεν αποτελεί αφεραυτής εκτελεστή διοικητική πράξη διότι δεν επηρεάζει άμεσα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του διοικούμενου. Ελέγχεται δικαστικά μόνον στο βαθμό και έκταση που υιοθετείται στα συγκεκριμένα πλαίσια της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης. Όπως αποφασίστηκε από την ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση **Yiangou v. R.** (1987) 3 C.L.R. σελ. 27 η χάραξη του πλαισίου της διοικητικής πολιτικής ή ακόμα και η έκφραση γνώμης εκ μέρους του αρμόδιου διοικητικού οργάνου ως προς τον τρόπο με τον οποίο αναμένεται να ασκηθεί στη συγκεκριμένη περίπτωση η διακριτική ευχέρεια δεν αποτελούν εκτελεστές πράξεις της Διοίκησης. Με το ίδιο πνεύμα αποφασίστηκε ότι η εξαγγελία της διοικητικής πολιτικής δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δίχως βάσει του άρθρου 146.1.”

Το πιο πάνω απόσπασμα με βρίσκει σύμφωνο και θα εξετάσω μόνο την υιοθέτηση και εφαρμογή της αποφασισθείσας πολιτικής στην παρούσα περίπτωση.

Η εφαρμοζόμενη πολιτική είναι, οι αλλοδαποί που είναι νυμφευμένοι με Κύπριες να θεωρούνται μόνιμοι κάτοικοι Κύπρου μετά την πάροδο πέντε ετών από την εγκατάστασή τους στην Κύπρο, ή εάν νυμφευθούν στην Κύπρο με Κύπριες, να θεωρούνται κάτοικοι Κύπρου μετά την πάροδο πέντε χρόνων από το γάμο τους.

Ο αιτητής αρ. 1 εργοδοτήθηκε από την εταιρεία Brastimber Ltd από την 1η Αυγούστου 1986, όπως φαίνεται από το συμβόλαιο εργοδότησής του. Νυμφεύτηκε στην Κύπρο με Κύπρια στις 25 Μαΐου 1987. Ως εκ τούτου, με βάση τη δήλωση πολιτικής μετά το Μάιο του 1992, θεωρείτο ως μόνιμος κάτοικος Κύπρου.

Το γεγονός ότι απουσίαζε συχνά στο εξωτερικό λόγω των επαγγελματικών του δραστηριοτήτων, οι οποίες ευρίσκονται κατ' αποκλειστικότητα στο εξωτερικό, καθώς και το γεγονός ότι ουδέποτε εξέφρασε την επιθυμία ή την πρόθεση για μόνιμη εγκατάσταση στην Κύπρο ή απεπάθη στις αρμόδιες αρχές για την απόκτηση της Κυπριακής Ιθαγένειας, δεν φαίνεται να εξετάστηκαν από την καθ'ης η αίτηση. Η καθ'ης η αίτηση εφάρμοσε τη δήλωση πολιτι-

κής χωρίς να εξετάσει τους πιο πάνω ισχυρισμούς.

Όταν η Διοίκηση λαμβάνει την απόφαση να εφαρμόσει μια συγκεκριμένη πολιτική δεν γνωρίζει τον αριθμό των υποθέσεων πάνω στις οποίες θα εφαρμοσθεί, αλλά ούτε και γνωρίζει τις ιδιαίτερες περιστάσεις της κάθε υπόθεσης. Όμως, στην παρούσα περίπτωση ο αιτητής αρ. 1 πληρούσε τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή της δήλωσης πολιτικής. Δεν υπήρξε οποιαδήποτε κατάχρηση εξουσίας από πλευράς της Διοίκησης όπως ισχυρίζεται ο αιτητής αρ. 1. Η καθ'ης η αίτηση εφάρμοσε τη δήλωση πολιτικής και ακολούθησαν οι συνέπειες της εφαρμογής αυτής. Ανυπόστατος αυτός ο ισχυρισμός.

Ανυπόστατος είναι και ο ισχυρισμός του αιτητή αρ. 1 ότι έχει δικαίωμα ακροάσεως. Είναι νομολογημένο ότι δικαίωμα ακροάσεως του διοικουμένου, πριν την έκδοση διοικητικής πράξης, υπάρχει μόνο εκεί που ρητά το προβλέπει ο Νόμος. (Βλέπε *Παντελούρης ν. Υπουργικού Συμβουλίου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 78, όπου στη σελίδα 91 ο Λοΐζου, Π. είτε τα ακόλουθα:

“Οι καθιερωμένες κατά τη νομολογία μας αρχές είναι ότι το δικαίωμα του διοικουμένου να ακούεται πριν από την έκδοση μιας διοικητικής πράξεως που τον αφορά υπάρχει στις περιπτώσεις που το προβλέπει ο Νόμος ή όταν η επίδικη διοικητική πράξη αποτελεί στην ουσία επιβολή ποινής ή κυρώσεως ή όταν είναι τιμωρητικής ή πειθαρχικής φύσεως.”

Ο επόμενος ισχυρισμός του αιτητή αρ. 1 αφορά την έλλειψη αιτιολογίας. Σύμφωνα με τη νομολογία μας η αιτιολογία μιας διοικητικής απόφασης μπορεί να τεκμαρθεί και από στοιχεία που υπήρχαν ενώπιον της διοίκησης, δηλαδή τα στοιχεία του φακέλου. (Βλέπε *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Πανταζή* (1991) 3 Α.Α.Δ. 47). Τι είναι δέουσα αιτιολογία είναι θέμα βαθμού που εξαρτάται από τη φύση της συγκεκριμένης απόφασης και μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου.

Από τα ενώπιόν μου στοιχεία, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση ήταν επαρκώς αιτιολογημένη αφού, εκτός από την ίδια την απόφαση, υπάρχουν και τα πρακτικά της συνεδρίασης της Μόνιμης Συμβουλευτικής Επιτροπής για υπεράκτιες επιχειρήσεις, ημερομηνίας 10 Ιανουαρίου 1994, στην οποία πάρθηκε η απόφαση για την εφαρμογή της εν λόγω πολιτικής και τους λόγους οι οποίοι επέβαλλαν την εφαρμογή της.

Ο τελευταίος ισχυρισμός του αιτητή αρ. 1 συγκεντρώνεται στο ότι η απόφαση παραβιάζει ή/και είναι αντίθετη με τις πρόνοιες της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας για την αμοιβαία προώθηση και προστασία των επενδύσεων, η οποία συνομολογήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 169.1 του Συντάγματος και ως εκ τούτου έχει αυξημένη ισχύ έναντι οποιουδήποτε εσωτερικού νόμου. 5

Είναι παραδεκτό και από τη δικηγόρο της καθ'ης η αίτηση ότι η εν λόγω Συμφωνία έχει αυξημένη ισχύ έναντι οποιουδήποτε εσωτερικού νόμου. Όμως η Συμφωνία δημοσιεύτηκε στις 8 Μαΐου 1992 και τέθηκε σε ισχύ, σύμφωνα με το Άρθρο 12, ένα μήνα μετά την ανταλλαγή των εγγράφων επικυρώσεως. 10

Έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής αρ. 1 δεν μπορεί να προστρέξει στην πιο πάνω Συμφωνία, αφού το νομικό καθεστώς υπό το οποίο εκινούντο οι επιχειρήσεις του ήταν αυτό της υπεράκτιας εταιρείας. 15

Σύμφωνα με το Άρθρο 2, παράγραφος 1 της εν λόγω Συμφωνίας: 20

“1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος προωθεί στο έδαφός του επενδύσεις επενδυτών του άλλου Συμβαλλομένου Μέρους και κάνει δεκτές τις επενδύσεις αυτές, σύμφωνα με τη νομοθεσία και την πολιτική του για ξένες επενδύσεις.” 25

Ως εκ τούτου, στην υπό εξέταση περίπτωση εφαρμόστηκε η πολιτική της Κεντρικής Τράπεζας για ξένες εταιρείες. Γι' αυτό και ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται. 30

Για όλους τους λόγους που έχω αναφέρει πιο πάνω, η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή για να εγκριθούν από το Δικαστήριο. 35

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.